

1775.

Z Uacenovíc

Od-kud že ti chla-pci by-li, že tak pě-kně tan-co-va-li? Ze Žďá-ru, ze Žďá-ru.

Odkud že ti chlapci byli,
že tak pěkně tancovali?
Ze Žďáru, ze Žďáru.¹⁾

Měli bílé košuleny,
dostali jich od panenky,
z pergálu, z pergálu.

Oni měli zlaté pýrka,
visely jim na ramýnka,
ai, z pávů, ai, z pávů.²⁾

¹⁾ od Váhu.

²⁾ z hedbávu.

1776. (*Nápěv 423 [789]*)

O, můj milý kominičku,
zazpívám tobě písničku.

Ještě jednu ti povím,
abys mně vymet komin.

1777.

Z Francovy Lhoty

Při-jdi, při-jdi, šo-haj švá-rný, dám ti já pe-re-čko, mé mi-lé sr-de-čko, pro-dám či-žmy.

Přijdi, přijdi, šohaj švárný,
dám ti já pérečko,
mé milé srdečko,
prodám čižmy.

Prodám čižmy aj sukničku,
žes ty mia vyvedl,
mé milé srdečko,
do tanečku.

1778. *Při kotu*

Kotem se nazývá tanec proplítavý, probíhavý neb prolézavý, při němž pod šátkem vyzdviženým celá řada za ruky se držíc probíhá. Tanec ten na Hané u Kroměříže od ženáčů na svatbách, jinde ode mladé chasy, u Konic obzvláště na ostatky užívá se.

Se-dí ko-cór v okně, vo-cá-sek mu mokne; hoň ko-ta do plo-ta, se-dí tam Do-ro-ta, vo-cá-sek mu mokne.

Sedí kocór v okně,
vocásek mu mokne;
hoň kota do plota,

sedí tam Dorota,
vocásek mu mokne.

1779.

U Uherského Brodu družba na svatbách zavodí kota, ovázán jsa obříslem, jímž při vodění kota bije a zpívá.

Ko-te-ček se-dí vo-kně a o-cá-sek mu mokne, bí ko-ta, bí, u-der, za-bí.

Koteček sedí v okně
a ocásek mu mokne,
bí kota, bí, uder, zabí.